

ارائه یک مدل تحلیلی به منظور پیشگویی تنش و تراکم خاک در ناحیه برهمکنش خاک-تایر

محمد حسین قیصری^۱، محمد لغوی^۲، زینب رضوانی^۳

۱-دانشجوی کارشناسی ارشد، بخش مهندسی مکانیک ماشین‌های کشاورزی دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

۲-دانشیار، بخش مهندسی مکانیک ماشین‌های کشاورزی دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

۳-دانشجو، بخش مهندسی مکانیک ماشین‌های کشاورزی دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

mhgheissari@gmail.com
loghavi@shirazu.ac.ir
rezvani.zeinab@gmail.com

خلاصه

مدلهای دو بعدی تحلیلی به منظور پیش‌بینی تنش و تراکم در ناحیه برهم کنش خاک-تایر در خودروهای خارج از جاده ای مورد توجه محققین بسیاری قرار گرفته است. در این پژوهش مدلی بر اساس حل تحلیلی معادلات حاکم بر توزیع تنش در ناحیه تعاملی بین خاک-تایر بر اساس پارامترهای مؤثر همچون خصوصیات خاک و تایر ارائه شده است. ساختار مدل شامل سه بخش اصلی تنش برشی و عمودی، توزیع تنش و تغییر شکل در خاک می‌باشد که به پیش‌بینی توزیع تنش در ناحیه برهم کنش خاک-تایر، میزان تغییرات چگالی حجمی و جابجایی عمودی در خاک می‌پردازد.

کلمات کلیدی: تراکم خاک، تایر، توزیع تنش، مدل تحلیلی

۱. مقدمه

مسئله برهمکنش خاک-تایر یکی از مباحث مهم در حوزه علم مکانیک خاک بخصوص در خودروهای خارج از جاده ای از جمله ماشین‌های راهسازی می‌باشد. بحث تنش و تراکم خاک ناشی از فشار تایر در ناحیه تماس آن با خاک را می‌توان از جمله مسائلی دانست که توجه محققین بسیاری را به خود جلب کرده است. بدین منظور مدل‌های گوناگونی جهت بررسی تنش و تراکم در ناحیه تماس خاک-تایر ارائه گردیده است. مدل‌های تراکم ناشی از برهم کنش خاک و تایر از توزیع تنش در ناحیه تماس خاک و تایر شکل می‌گیرد. پیش‌بینی صحیح تراکم خاک با توجه به مشخصات ناحیه تماسی و توزیع تنش ناشی از بار اعمالی بر خاک تابعی از مشخصه فیزیکی تایر و پارامترهای مؤثر همچون بار اسمی و فشار بار تایر و همچین شرایط خاک می‌باشد. در طی فرآیند تراکم خاک، فضای خلل و فرج خاک کاهش و مقاومت مکانیکی خاک افزایش می‌یابد. مدل‌های تراکم خاک را می‌توان به دو دسته تحلیلی و عددی تقسیم بندی نمود. از آنجا که خاک بطور طبیعی نامتجانس و دارای رفتار غیراستیک می‌باشد، آنالیز برهمکنش تایر و خاک امری بسیار پیچیده می‌باشد. با توجه به زمانبودن و پیچیدگی‌هایی که در اغلب روش‌های حل عددی وجود دارد، استفاده از الگوریتم‌های ترکیبی تئوری-تجربی در مدل سازی رفتار برهمکنش خاک-تایر موجب افزایش دقت و کاهش زمان حل مسئله می‌شود. با توجه به وجود محدودیت هایی در فرضیات حاکم بر معادلات، مدل تحلیلی می‌تواند پیش‌بینی رضایت‌بخشی از توزیع تنش در خاک و تغییرات حجم خاک را ارائه نماید. بوسینیسیک (۱۸۸۵) به بیان یک حل دقیق ریاضی به منظور محاسبه توزیع تنش در خاک همگن و الاستیک پرداخت. نتایج، حاکی از عدم توانایی پیش‌بینی مناسب تنش در محیط خاک بودند. فروهلهیج (۱۹۳۴) به منظور بیان رفتار غیر الاستیک خاک به اصلاح نظریه بوسینیسیک با بیان پارامتری تحت عنوان ضریب تعریکر به اصلاح نظریه بوسینیسیک پرداخت. در مدل وی، ضریب تعریکر بر این اساس که بیشترین تنش در اطراف محور بار اعمال شده روی می‌دهد فرض گردید و کرنش حاصله از تنش محاسبه شده با استفاده از روابط تنش-کرنش بدست آمد. سوهن (۱۹۵۳) توزیع تنش را وابسته به محتوای رطوبتی و چگالی حجمی خاک دانست. گوپتا و لارسون (۱۹۸۲)، جانسون و برت (۱۹۹۰)، اوسلوبیان (۱۹۹۹) و وندن اکر (۲۰۰۴) به ارائه مدل‌های تحلیلی تراکم خاک پرداختند. در تمامی مدل‌ها از معادلات تحلیلی مطرح شده توسط سوهن (۱۹۵۳) به منظور محاسبه تنش عمودی استفاده گردیده است.